

Motion till riksdagen

1986/87:Ju702

Bengt Harding Olson (fp)

Vittnesplikt för tolkar

I vårt land med allt fler och allt större språkliga minoriteter blir tolkarna en mycket viktig nyckelgrupp. Av grundläggande betydelse är att de som utnyttjar tolk kan lita på att vad som sägs stannar mellan parterna.

I såväl svensk som internationell yrkespraxis ställs ovillkorliga krav på tolkarnas tystnad om allt som förevarit under eller i samband med tolkuppdrag. I en särskild lag om bl. a. tolkar (1975:689) åläggs tolkar att ej obehörigen yppa vad han eller hon under uppdraget har erfärut om främst enskilds personliga förhållanden och detta vid straffansvar.

Denna tystnadsplikt kan dock brytas genom den s. k. vittnesplikten, varigenom tolken blir tvungen att vid straffansvar inför domstol berätta allt vad som förekommit vid tolkuppdraget. På detta sätt kan inte den tystnadsplikt som ålagts exempelvis advokater, läkare eller kuratorer genombrytas av domstol. Den nuvarande rättsliga regleringen av tolkarnas vittnesplikt är ologisk och svårförståelig. Dessutom riskerar den undergräva det nödvändiga ömsesidiga förtroendet mellan tolken och klienten. Därför bör denna vittnesplikt begränsas på samma sätt som för bl. a. advokater. Så kan ske genom tillägg i 36 kap. 5 § rättegångsbalken.

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till sådan ändring i rättegångsbalken att i enlighet med vad som anförs i motionen vittnesplikten för tolkar begränsas.

Stockholm den 15 januari 1987

Bengt Harding Olson (fp)